

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Гнезділов Сергій Олексійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 24 Конституції України (конституційність) припис абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України), згідно з яким: *„Під час дії воєнного стану слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, має право не визначити розмір застави у кримінальному провадженні щодо злочину, передбаченого статтями 109–114², 258–258⁶, 260, 261, 402–405, 407, 408, 429, 437–442¹ Кримінального кодексу України“.*

Автор вважає, що оспорюваний припис абзацу восьмого частини четвертої статті 183 КПК України не відповідає вимогам статті 24 Конституції України, оскільки встановлює безальтернативне, на його думку, тримання під вартою окремих категорій осіб, що суперечить принципу рівності перед законом, а їх застосування в остаточному судовому рішенні в його справі призвело до порушення його права на свободу і особисту недоторканність, гарантоване частиною першою статті 29 Основного Закону України.